

Comentariu - Scrisoarea III

Eminescu a scris un ciclu de 5 scrisori fiind niste satire. Tematica acestor scrisori are in centru motivul geniului. Scrisoarea I dezbate problema geniului savant, Scrisoarea II dezbate problema geniului artist, Scrisoarea III dezbate soarta geniului conducator de popoare.

Scrisoarea III abordeaza tema patriotismului si a geniului conducator de popoare. Geneza este legata de perioada de ziarist la "Timpul".

Punctul de plecare l-a constituit entuziasmul colectivitatii române in momentul independentei de stat din 1877. Eroismul ostasilor români misca in Eminescu adinci simtaminte inspirindu-i cel mai valoros poem dedicat patriotismului.

Compozitia se realizeaza pe principiul antitezei romantice trecut-prezent. Poemul are doua parti:

- in prima parte se celebreaza iubirea de patrie si de neam
- partea a doua este o satira adusa prezentului decazut

Ca tehnica Eminescu foloseste tehnica savanta a proportiilor. in prima parte poetul nu abordeaza direct subiectul bataliei de la Rovine ci il incadreaza cu momente legendare pentru a sugera valoarea. Plasata in perioada de crestere a imperiului otoman, batalia de la Rovine a constituit un zid care a oprit expansiunea tuceasca.

Poemul cuprinde doua momente epico-lirice: trecut si prezent incadrate de un prolog si un epilog.

Prologul prezinta vertiginoasa crestere a imperiului otoman, ce este explicata simbolic printr-un copac urias a carei umbra untuneca intreaga lume. Eminescu prezinta aceasta legenda, infatisind un sultan. Luna se preschimba in fecioara si sultanul simte cum din inima lui creste un copac al carei umbra cuprinde intreg pamintul. Cutremurat, sultanul, se trezeste si interpreteaza visul ca trimis de profet.

Este prezentata o sinteza poetica a citorva epoci de crestere realizata sugestiv prin repetitii si enumerari ce creaza impresia puternica de furtuna "an cu an", "neam cu neam"; se face trecerea apoi la realitate si urmeaza momentul evocarii poporului nostru. Prima secventa cuprinde 6 versuri si reda asezarea celor doua ostiri pe cimpul de la Rovine, urmarind desfasurarea orgolioasa a turcilor avind o armata de 100.000 de osteni si pe de alta parte cei 30.000 de români. Eminescu abia sugereaza prezenta românilor. Se sugereaza disproportia dintre armate nu numai numerica ci si sub aspectul tehnicii de razboi.

Urmatorul episod este dramatic si se defineste prin cuvintele rostite si din atitudinea lor. intilnirea celor doi conducatori este redata pe baza dialogului. Eminescu descrie pe Mircea ca pe un mosneag si ii descrie imbracamintea. in acest dialog se infrunta ingimfarea cotropitorului care n-a

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

cunoscut decit victorii cu demintatea si intelepciunea adevaratului conducator care isi apara "saracia si nevoile si neamul". Mircea este simbolul datinei al ospitalitatii si bune credinte, dar dirz prevenitor si demn. La sirul victoriilor enumerate de Baiazid, Mircea prezinta istoria de aparare a tarii incepind cu acel oaspe pina la orgoliosii romani.

Toti conducatorii sint simbolizati prin numele lui Darius numit Ispaste. Toti au cerut in numele stapinirii "pamint si apa" si printr-un joc de cuvinte, poetul desemneaza ironic infringerea acestor cotropitori, se facura "toti o apa si un pamint". Exista in aceste versuri o sinteza a istoriei eroice a poporului nostru din cele mai vechi timpuri, o sinteza a luptelor pentru apararea tarii si a fiintei neamului.

Este prezent in dialogul lui Mircea si ginditorul care face distinctie intre razboaiele de cucerire si cele de aparare si se clarifica ideea de solidaritate a neamului in apararea teritoriului tarii. De cealalta parte se defineste orgoliul cumplit al lui Baiazid. Trufia celui care n-a cunoscut niciodata infringerea se exprima printr-o cascada de cuvinte mari.

Batalia de la Rovine este un tablou plin de dinamism in care se reliefeaza vitejia, iubirea de patrie dar si virtutile ostasesti. Cei doi conducatori trec in planul al doilea, in prim plan fiind ostile. Printr-o aliterare de imagini vizuale si auditive dinamice intr-un ritm fulgerator poetul evidentiaza tactica de de lupta a românilor; ei ies surprinzind pe dusmani.

Deschiderea bataliei o realizeaza calaretii a caror desfasurare constituie o surpriza, loviturile lor venind din toate partile cuprinzind oastea turceasca. Loviturile lor sint insotite de zgomotul scarilor de lemn, ritmul este intr-o crestere continua. Procedeele stilistice subliniaza ideea de furtuna de cataclism. Totul este intr-un clocot urias ce se reflecta in peisaje si imagini: grindina, ploaie, cerul se dezlantuie pe pamint centrul acestui cataclism este Mircea. tinta acestui cataclism este imparatul peste a carui armata se intinde umbra mortii.

Partea a doua poate fi considerata un veritabil pamflet politic cu ecouri din prioada publicistica de la "Timpul", avindu-si izvorul in sentimentul de profunda deziluzie in fata falsului patriotism si a demagogiei patriotale. in aceasta parte lipseste introducerea si incepe cu o antiteza "veacuri de aur".

Despartindu-se de trecut, Eminescu mai lasa sa se auda inca odata acorduri de neuitat adresindu-se eroilor trecutului ajunsi la moda in prezent. Eminescu sesizeaza cu sarcasm ca marile glorii au devenit un prilej nou pe care o alta persoana folosindu-i pe eroii de alta data sa-si acopere nuditatea. Imaginea prezentului este un tablou fiind rezultatul unei selectii critice in care Eminescu esentializeaza satirizind in mod constient imaginea prezentului si incepe cu o serie de intrebari retorice carora nu li se intreveade nici un raspuns.

Imaginea Bucurestiului este vazut ca un nou Sybaris. Gloriile se nasc pe strada si la usa cafenelelor politicianii sint adevarati panglicari de demagogie. Portretele negative in care Eminescu

exagereaza constient sint prezentate in mod gradat si exprima furia crescinda. Poetul se opreste asupra portretului liberarului vazut ca o expresie a demagogiei un portret al unicimii care are toate atitudinile de decadere fizice si morale. Portretul parlamentului este vazut ca o adunatura de nebuni din zidirea sfintei bolii o imagine caricaturala o serie de atribute ale decaderii, este prezenta imaginea tineretului decazut. Toti acestia nu vineaza decit cistigul fara munca, in aceasta lume virtutea este o "nerozie" si "geniul o nefericire".

Partea a doua se incheie cu invocarea lui Tepes domnitorul justitiei chemat sa-i adune pe totai si sa-i imparta in smintiti si in misei si sa-i bage in doua temniti si sa dea foc la puscarie si la casa de nebuni.